

Posudek
na diplomovou práci Jany Melicharové „Práva a povinnosti vlastníka lesa“

Hodnocená diplomová práce má značný rozsah (115 stran a 9 příloh). Diplomantka se v ní postupně zabývá vývojem lesnické legislativy a charakteristikou jejího současného stavu, strukturou vlastnických práv k lesům, výčtem práv a povinností vlastníků lesa, a to nejen podle lesního zákona, ale i některých zvláštních předpisů (příroda a krajina, myslivost a vody), srovnává českou úpravu s okolními státy a přináší řadu myšlenek a námětů pro budoucí úpravu. Nikoli jen formálním ukončením práce je i její závěr, poněkud však jednostranně zaměřený k větší volnosti vlastníků. Členění práce je systematické, jednotlivé části na sebe vzájemně navazují.

Do obsahu práce se diplomantce podařilo zakomponovat a plynule a srozumitelně podat nejen základní, ale i mnohé další poznatky související s daným tématem. I v takto poměrně širokém pojetí tématu jde o materii, která upoutává pozornost čtenáře, včetně funkčních příloh práce. Ocenit je pak třeba i zdařilou snahu diplomantky o splnění formálních náležitostí práce.

K práci mám jen několik dílčích připomínek, které však výrazněji nesnižují její celkovou vysokou úroveň. Patří k nim:

- zjednodušené konstatování o praktickém zrušení soukromého vlastnictví lesů na str.9,
- na str.21 uprostřed jde zajisté o základ financování pro lesní hospodaření obcí,
- na str.23 a násl. není vysvětleno konstatování, že obnova vlastnických práv obcí k jejich historickému lesnímu majetku probíhá složitě a zdlouhavě (i přes zákon 172/1991 Sb.),
- snesení argumentů pro a proti privatizaci lesa je zajisté záslužné, ale chybí zde stanovisko autorky,
- každý vlastník nemá právo les pronajmout a rozdělit lesní pozemek může, ale jen se souhlasem příslušného státního orgánu (oproti tvrzení na str.38),
- titulek o právech na náhradu škod na str.,47 je nepatřičný, nejde zdaleka jen o škody a ve výkladu postrádám též odkaz na § 36 odst.3 lesního zákona,
- z výkladu o odnětí lesních pozemků není zřejmé, kdy se vydává souhlas a kdy rozhodnutí orgánu státní správy lesa a jakou roli má v tomto procesu územní řízení (výklad okolo str.58),
- na str. 60 je zjevný překlep, nejde o obnovu lesních pozemků, ale porostů.

Zvláště oceňuji jak se diplomantce podařilo vystihnout povinnosti vlastníků lesa, zejména ty, které jsou obsaženy v jiných právních předpisech než v zákoně o lesích (str.55 a násl.). Nesouhlasím však s názorem, že by efektivitu hospodaření v lesích ovlivňoval lesní zákon tím, že k ní málo motivuje vlastníky. Efektivita nebude nikdy zajištěna u malých vlastníků, což bylo důvodem pro jejich združování ještě v dřívějších dobách.

Přestože jde o práci celkově výbornou, lze učinit jediný závěr, a to k jejímu doporučení k obhajobě s tím, že diplomantka při ni dá odpověď na následující otázky:

- 1) Jaký je sled úkonů orgánů státní správy pro použití lesních pozemků k jiným účelům ?
- 2) Zda, popř. jakými právními prostředky lze podle platné právní úpravy čelit různým projevům ohrožování lesa, které jsou spojeny s neplněním povinností uložených zákonem nebo správním úřadem vlastníků lesa ?

V Praze dne 12.5.2008

Doc.JUDr. Jaroslav Drobník, CSc.